

Komisyon Adı: Plan Ve Bütçe Komisyonu

Konu: 2019 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanun Teklifi (1/276) İle 2017 Yılı Merkezi Yönetim Kesin Hesap Kanunu Tasarısı (1/275) Ve Sayıştay Tezkereleri A)aile, Çalışma Ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı B)çalışma Ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı C)aile Ve Sosyal Politikalar Bakanlığı D)mesleki Yeterlilik Kurumu E)devlet Personel Başkanlığı F)türkiye İş Kurumu G)sosyal Güvenlik Kurumu

Dönemi: 27

Yasama Yılı: 2

Tarih: 08/11/2018

Sayın Başkan, değerli üyeler, Sayın Bakan; Türkiye Cumhuriyeti 29 Ekim 1923'te kuruldu. Yeni devlet çağdaşlaşma yönünde Batı'yı örnek alarak birçok alanda yenilik yaptı. Kadınların çalışma hayatına devam etmesi cumhuriyetin ilanı ile desteklenmiş, Batılı kadınlara tanınan hak ve hürriyetler bu dönemde Türkiye'deki kadınlara tanınmıştır ve hatta kadın haklarında dünyaya önderlik eden bir ülkeyiz. Yeni cumhuriyetin laik yapısı, din, vicdan ve ifade özgürlüğünü koruduğu gibi kadını erkekle eşit tutan bir sigorta işlevi de görmüştür.

Bugün ise siyasi iktidarın başta demokrasinin tanımı olmak üzere tüm kavramları eğip bükererek dindar ve kindar bir nesil yaratma, rejimi de kavramlar gibi yeniden tanımlama ülküsünün yaşamın her alanda karşımıza çıktığını görüyoruz. Mustafa Kemal ve arkadaşlarının kurguladığı, kadınlar dâhil her kesimin eşit yurttaşlığını temel alan aydınlanmacı cumhuriyet fikri yıllar geçtikçe eksiklikleriyle yüzleşip ileriye evrileceğine cumhuriyetin tüm kazanımlarını kullanarak çıkar ve rant sağlayan, fırsatçı, gerici, baskıcı iktidarların elinde geriye doğru gitmektedir. Kadın ikinci sınıf vatandaş yapılmak istenmekte, düşünmeyen, sorgulamayan nesiller yaratılmak istenmekte ve işçiler de yandaş iş adamları aracılığıyla sağlanan ranta kurban edilmek istenmektedir.

Cumhuriyetin kurucusu Atatürk 1 Aralık 1923 tarihinde İzmir'de yaptığı konuşmada, İzmir konuşmasında "Bir toplum cinslerden yalnız

birinin yüzyılımızı gerektirdiklerini elde etmesiyle yetinirse o toplum yarı yarıya zayıflamış olur. Bizim toplumumuzun uğradığı başarısızlıkların sebebi kadınlarımıza karşı ihmal ve kusurdur." diyor. Bu hâlen devam etmektedir.

Size bazı rakamlar vermek istiyorum: Birleşmiş Milletler ve IPU'nun hazırladığı "Siyasette Kadın 2017" raporuna göre Türkiye Parlamentosunda kadın oranı yüzde 23,4. Türkiye kadın milletvekili sıralamasında 132, kadın bakan sıralamasında 168'inci ülke. Türkiye 82 kadın vekille 186 ülke içinde maalesef 132'nci sırada.

AKP döneminde kadınlar çalışma yaşamından uzaklaştı, çalışan 1 milyon kadın işsizlik ya da eş baskısı nedeniyle eve kapandı. Kadınların iş gücüne katılımını kolaylaştıracak çocuk, yaşlı ve engelli bakım hizmetlerine yönelik sosyal güvenlik harcamalarında Türkiye Avrupa Birliği sonuncusu. Kadınlarda iş gücüne katılım yüzde 30,8'le 1990'ların gerisinde, Türkiye bu oranda OECD sonuncusu.

2,5 milyon dolayındaki kadının okuma yazması yok, okuyanlar da iş bulamıyor. Çalışanlar yönetici olamıyor, kamuda çalışan kadınların yüzde 34'ü kadın iken yöneticiler içinde bu oran yüzde 13,6'ya düşüyor. İnşallah, kadın bakanlığındaki bürokratların pek çoğu, yüzde 50'den fazlası kadın olur.

Her 10 evlenmemiş kadından neredeyse 4'ü eşi veya birlikte olduğu erkeklerin fiziksel şiddetine maruz kalıyor. Türkiye genelinde kadınların yüzde 36'sı fiziksel şiddete, yüzde 12'si cinsel şiddete maruz kaldığını belirtirken kadınların yüzde 38'i iki şiddet biçiminden en az birine maruz kaldığını söylüyor. Fiziksel şiddet her 10 kadından 1'inde gebelikte de devam ediyor ve maalesef, özellikle, kadın cinayetleri yüzde 1.400 oranında bugüne kadar artarak geliyor.

Ya çocuklarımız? Çocuklarımızın yüzde 26'sı maalesef 18 yaşını tamamlamadan evlendiriliyor ve utançla söylüyorum "çocuk gelin" denilerek bu yumuşatılmaya çalışılıyor. Erken yaşta evlenen kadınların yarısı fiziksel ve/veya cinsel şiddete maruz kalıyor ve maalesef, AKP döneminde 460 bin çocuk anne oldu. Küçük yaşta kız çocuklarının tecavüz davalarında "Rızası vardı." kararları alındı. Çalışan çocuk sayısı 2 milyonu geçti. 1 milyon 300 bin çocuk okula gidememekte. Türkiye'de çocukların yoksulluk oranı yüzde 25,3; bu oran Finlandiya'da 3,6; Almanya'da 9,8. Son beş yılda 319 çocuk işçi hayatını kaybetti. İş kazası yaşayan çocuk sayısı yüzde 80 arttı.

Peki, gelelim, ezilen, ötekileştirilen ve sömürülen emekçilere çünkü Bakanlığınız üç ayrı bakanlığı birden içinde barındırıyor. Kadın bakanlığı, çocuk bakanlığı ve aile bakanlığı ayrı olması gerekirken bir de Çalışma Bakanlığı var. On altı yıllık AKP iktidarında çalışma yaşamında büyük bir emekçi mezarlığı doğdu, 22 binin üzerinde işçi kötü çalışma koşullarına kurban gitti. 6,2 milyon kişi işsiz. Sendikalaşma oranı yüzde 12'ye indi ve maalesef, 2002'den bu yana AKP tam 14 grevi yasakladı. Şunu söylemek istiyorum: Sayın Cumhurbaşkanı işverenlerle yaptığı toplantıda "OHAL'i biz iş dünyamız daha rahat çalışsın diye yapıyoruz. Grev tehdidi olan yere biz OHAL'den istifade ederek anında müdahale ediyoruz." dedi.

Konuyu değiştirelim: Peki, kadına yönelik bu baskının, şiddetin, çocuklara yönelik bu istismarların, yaşanan cinayetlerin önüne nasıl geçeceğinizi sormak istiyorum.

Teşekkür ederim.